

ligger, skulde komme til at forstyrre den endelige Plan med Hensyn til hele Jernbanenettet, og paa Grund deraf har jeg stillet mit Forslag saaledes, at dersom Randers skulde medtages, saa skulde det skee paa en saadan Maade, at man ikke derved præjudicerede, hvor den fremtidige Længdebane skulde føres. Pengespørgsmaalet er jeg slet ikke gaaet ind paa. Da det jo netop er med Hensyn til Randers, at der hersker Meningsforskjellighed imellem Medlemmerne af Fleertallet, idet Nogle ville tage denne By med og Andre ville forbigaae den, saa er det paa Grund deraf, at jeg har foreslaaet, at man kunde tage Randers med under den Betingelse, som jeg har angivet i Forslaget; men da jeg meget frygter for — jeg kan ikke see Andet, og det er ogsaa udtalt af Ordføreren, at man derved vil faae en Deel af en Længdebane, saa synes jeg, at derved er det jo allerede antydet, at man nok lægger en Tværbane, men derved tillige søger at slaae den fremtidige Længdebane fast. Det er dette, som jeg mener er urigtigt, og derfor har jeg stillet mit Forslag, for at gjøre det ganske klart og tydeligt, at man ikke skulde komme til at gjøre Noget, som man siden skulde komme til at fortyde. Jeg skal her ligefrem udtale, om det ikke er sandsynligt, at dersom man gaaer nordostlig fra Aarhus til Randers, at saa derved vil være afgjort, at man absolut maa have en Stbane, fordi man vil sige som saa, at det ikke gaaer an at lade et saadant Stykke Bane ligge og ikke tage det med i en Længdebane. Dermed vil jeg nu slet ikke betegne, hvor Banen skal gaae; jeg vil kun sige, som Ministeren selv har sagt, at da man endnu ikke veed, hvor Længdebanen vil komme til at gaae, saa skal man see bort deraf og ene og alene tage Hensyn til en Tværbane. Nu vil man vel sige: vi ville jo heller ikke lægge Andet end en Tværbane, men med denne Tværbane ville vi see, om vi ikke kunne forbinde noget andet Punkt, som muligviis kan være til stor Nytte, saa siger jeg dertil: derfor er der heller ikke Noget tvæien, under den Forudsætning, at Retningen af en fremtidig Længdebane ikke derved afgjørende bestemmes.

Indenrigsministeren: Uagtet det ikke er min Hensigt alt nu atter at tage Ordet

om Sagen i det Hele taget, saa vil jeg dog gjerne benytte den Leilighed, som den ærede Rigsdagsmand, der nys havde Ordet, har givet mig til særligt at udtale mig over Forslaget under Nr. 6, som jeg før ikke udtrykkeligt omtalte. Jeg er nemlig i Tanken aldeles enig med det, som den ærede Rigsdagsmand har udtalt, og jeg troer ogsaa, at jeg mere end een Gang meget bestemt har erklæret, at det Forslag, som var gjort, nemlig Tverbaneforslaget, netop havde den Egenskab, at det ikke paa nogen Maade præjudicerede Længdebanspørgsmaalet. Naar der i den Henseende er gjort Indvendinger derimod, saa maae disse i alt Fald angaae Forslaget, som det tidligere var stillet, thi saaledes, som det nu er fremsat af tre ærede Medlemmer, og saaledes som jeg for mit Vedkommende har stillet mig til det, troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand, der nys havde Ordet, vil give mig Ret i, at det er aldeles indlysende, at det ikke paa nogen Maade kan siges afgjørende at bestemme Retningen af en Længdebane. Naar jeg paa den anden Side maa udtale, at det Forslag, som her er stillet af den ærede Rigsdagsmand, formeentligt ikke egner sig til at optages i Loven, saa er det væsentligt af reent formelle Hensyn; jeg troer ikke, at dette Forslag ret vel kan finde sin Plads i Loven, men den ærede Rigsdagsmands og min Tanke er i den omhandlede Henseende aldeles samstemmende.

Nørgaard: Efterat jeg har hørt den ærede Indenrigsminister udtale sig om denne Sag, er min Stilling til den bleven meget forskjellig fra, hvad den var da jeg tilod mig at stille disse Endringsforslag, og jeg kan saaledes fatte mig meget kort. Anledningen til, at jeg stillede disse Forslag, er slet ikke foranlediget af Mistillid til den ærede Indenrigsminister og endnu mindre af Frygt for, at en Undersøgelse af Terrainforholdene ikke skulde føre til, at Banen kommer til Skive, hvilken Retning efter mit Bekjendtskab indeholder et langt gunstigere Terrain end en sydligere, men paa Grund af visse Udtalelser i Udvalgets Betænkning. Udvalget har stærkt fremhævet i Betænkningen det meget